

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative

Analizând proiectul de Ordonanță privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative, transmis de Secretarul General al Guvernului cu adresa nr.240 din 09.08.2018 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D819 din 10.08.2018

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță vizează stabilirea cadrului legal cu privire la contractele care au ca obiect pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, încheiate între călători și comercianți, în scopul transpunerii Directivei (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr.2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului.

2. Semnalăm că un proiect de ordonanță având conținut similar a fost transmis de Secretarul General al Guvernului cu adresa nr.231 din 01.08.2018, pentru care a fost emis avizul favorabil, cu observații și propuneri nr.793/6.08.2018.

Având în vedere faptul că unele dintre observațiile și propunerile formulate în avizul anterior nu au fost însușite la redactarea prezentului proiect, le reiterăm.

3. Din punct de vedere al dreptului european, proiectul intră sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate **Politicii în domeniul mediului, consumatorilor și protecției sănătății, segmentul legislativ - Consumatori.**

La nivelul **dreptului european derivat**, prezintă incidență dispozițiile **Directivei (UE) 2015/2302**, act juridic european care este obligatoriu pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins, potrivit art.288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), parte constitutivă a Tratatului de la Lisabona.

Din analiza proiectului rezultă că, în virtutea obligațiilor ce incumbă statelor membre, de aliniere continuă la evoluția acquis-ului, ce revin de altfel și României, **transpunerea la nivel național a dispozițiilor Directivei (UE) 2015/2302** reprezintă o necesitate stringentă, în special în raport cu termenul limită de transpunere, ce s-ar fi impus a fi respectat, anume **data de 1 ianuarie 2018.**

4. Întrucât, potrivit prevederilor art.41 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, titlul actului normativ trebuie să exprime sintetic obiectul reglementării, propunem revederea **titlului** proiectului, astfel încât acesta să se refere la contractele ce au ca obiect pachetele de servicii de călătorie sau la activitatea de comercializare a acestor pachete - aspecte care fac obiectul prezentului proiect.

5. La **art.3**, semnalăm că, la marcarea enumerărilor, nu sunt folosite litere, astfel cum prevede art.49 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind utilizate cifre arabe, precum și faptul că, potrivit prevederilor alin.(2) al articolului sus-menționat, „*O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi*”. Or la **pct.1, 12, 15 și 16** nu sunt respectate aceste cerințe.

Pe cale de consecință, este necesară reamenajarea textelor în discuție, astfel cum prevede alin.(3) al art.49 din legea amintită anterior, potrivit căruia, dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicare separată, aceasta trebuie făcută printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări.

Ca urmare a însușirii acestei observații, trebuie revăzute toate normele de trimitere la actualele elemente structurale, care vor fi marcate în mod corespunzător, astfel încât fondul reglementării să nu fie afectat.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cadrul proiectului.

6. La **art.6 alin.(2)**, semnalăm că textul conține, în plus față de art.6 alin.(2) din directiva care se transpune, referirea la **penalități de încetare**, motiv pentru care sugerăm revederea acestuia. Formulăm această observație cu atât mai mult cu cât, așa cum se arată la pct.7 infra, directiva nu folosește această expresie, ci expresia „comision de reziliere”.

7. La **art.12 alin.(2)**, semnalăm că art.11 alin.(2) lit.b) din directiva care se transpune face vorbire despre posibilitatea călătorului de a **rezilia** contractul, fără a plăti vreun **comision de reziliere**, nu despre posibilitatea de a înceta contractul fără a plăti vreo penalitate de încetare. Pentru o transpunere corectă, este necesară folosirea terminologiei directivei, întrucât termenul, respectiv expresia utilizate în textul de față nu desemnează unul și același lucru cu termenul, respectiv expresia din directivă, al cărei text tradus în limba română reprezintă textul **oficial** al acesteia, așa încât acesta trebuie respectat. De altfel, menționăm că litera respectivă din directiva în limba franceză folosește sintagma „*résilier le contrat*”.

Precizăm că, în cazul în care proiectul are în vedere și alte cazuri de încetare a contractului decât rezilierea, această soluție legislativă adaugă la directivă.

Observația este valabilă pentru toate situațiile în care, în cadrul proiectului, inclusiv în cuprinsul anexelor, se utilizează această terminologie inadecvată.

La **alin.(4) lit.c)**, semnalăm că sintagma „în conformitate cu prevederile legale în vigoare” prezintă un caracter general, motiv pentru care sugerăm reformularea acesteia prin precizarea în mod expres a prevederilor legale avute în vedere.

8. La **art.14 alin.(2)** care, potrivit tabelului de concordanță (pag.52), acoperă aspectele reglementate de art.20 din Directiva (UE) 2015/2302, semnalăm că art.20 din directivă vizează ipoteza în care „organizatorul este stabilit **în afara Spațiului Spațiului Economic European**”, în timp ce art.14 alin.(2) din proiect se referă la „o agenție de turism organizatoare care **nu este stabilită în România**”. Se impune revederea textului în discuție, în vederea transpunerii corecte a directivei.

La **alin.(16)**, nu este clară semnificația sintagmei “legislația **specifică**” la care se referă textul, mai cu seamă că art.13 alin.(7) teza a II-a din directiva care se transpune folosește sintagma “legislația

Uniunii“. Pentru a asigura o transpunere corectă a directivei, este necesară reformularea textului, în funcție de ceea ce s-a avut în vedere.

9. La art.18 alin.(1), semnalăm că precizarea referitoare la ce reprezintă respectivele garanții se regăsește în cadrul textului în plus față de art.17 alin.(1) din directiva care se transpune, fiind de analizat dacă nu adaugă la aceasta.

Formulăm aceeași observație și pentru **alin.(5)**, cu referire la sintagma “sau când călătorii se află în imposibilitatea întoarcerii în țară (...) este inclus transportul de pasageri”.

10. Semnalăm că, față de dispozițiile Capitolului V - Protecția în caz de insolvență din directiva transpusă, **art.19 și 20** sunt în plus.

În cazul în care inițiatorii apreciază că acestea se integrează tematic în cadrul Capitolului V - Protecția în caz de insolvență, atât denumirea acestora, cât și conținutul lor trebuie să facă referire la **insolvență**. Menționăm că, în caz contrar, art.19 și art.20 alin.(2) ar putea figura în cadrul Capitolului VI - Alte dispoziții.

11. La art.25, menționăm că, deși art.23 din directiva care se transpune se intitulează “Caracterul imperativ **al directivei**“, în cazul de față, întrucât nu întregul proiect de ordonanță conține norme imperative, așa cum reiese din denumirea marginală a art.25, sugerăm revederea acesteia. Eventual, acest articol ar putea fi denumit “Dispoziții imperative”.

12. La art.27 alin.(1) lit.a), semnalăm că art.14 alin.(2), la care se face trimitere, nu stabilește o obligație a cărei încălcare să poată constitui contravenție. Este necesară revederea trimiterii respective.

La **lit.e)**, ținând seama de dispozițiile art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora în cazul sancțiunii cu amendă trebuie prevăzută limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori, este necesar ca amenda să fie stabilită între anumite limite, nu în quantum fix.

La **alin.(2)**, semnalăm că, pentru un spor de rigoare în reglementare, în situația în care este prevăzută competența unor agenți constatare din cadrul a două entități diferite, textul ar trebui să cuprindă criterii pentru evitarea unor situații de dublă sancționare sau de conflict pozitiv de competență.

La **alin.(3)**, întrucât reglementarea-cadru în materia contravențiilor nu cuprinde norme referitoare la recidiva contravențională, este necesar ca textul să prevadă în mod expres ce

anume se are în vedere prin expresia „săvârșire repetată”. Pe de altă parte, pentru claritatea și rigoarea reglementării trebuie precizat dacă această „săvârșire repetată” constituie o contravenție de sine stătătoare (așa cum pare a rezulta din textul propus), astfel încât ar urma să se aplice atât sancțiunea pentru contravenția prevăzută la alin.(1), cât și sancțiunea pentru contravenția prevăzută la alin.(3), sau reprezintă doar stabilirea unei sancțiuni mai grave pentru oricare dintre contravențiile prevăzute la alin.(1).

Menționăm că, în situația în care fapta reprezintă o contravenție de sine stătătoare, textul ar trebui să precizeze și cine sunt agenții constatatori ai contravenției.

La **alin.(6)**, referitor la stabilirea drept contravenție a neducerii la îndeplinire, într-un anumit termen, a sancțiunilor contravenționale complementare prevăzute la alin.(3), semnalăm că soluția legislativă preconizată nu are în vedere faptul că, potrivit art.32 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea suspendă atât executarea sancțiunilor contravenționale principale, cât și a celor complementare. În situația în care s-a avut în vedere instituirea unei soluții derogatorii de la reglementarea-cadru în materie, este necesar ca proiectul să cuprindă o normă expresă în acest sens.

Pe de altă parte, reglementarea contravenției prevăzute la alin.(6) este incompletă, întrucât nu se prevede cine ar urma să constate contravenția și să aplice sancțiunea.

13. La art.28, semnalăm că **denumirea marginală** „Reînnoirea licențelor de turism” nu este reprezentativă pentru normele preconizate la **alin.(1) și (2)**, care se referă la adoptarea unor ordine ale ministrului turismului. Prin urmare, sugerăm revederea acesteia.

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.814/14.08.2018